

Hopen times

27. september 2004 / Årgang 1 / Nr. 2 / Utgis av Hopen Telegrambyrå

Dramatikk i fjæra

Ikke bare enkelt å komme seg vekk fra Hopen

Cruisebesøk

Hopen Meteo. har hatt besøk av cruisebåten M/S Bremen

VRAKPLYNDRING PÅ HOPEN

Barbarisk: Det er avslørt planer om å lure skip på grunn utenfor Hopen Meteorologiske Stasjon. Det skal ligge desperasjon bak de barbariske planene om vrakplyndring

Øy Side 2

Øy Side 4

Baksiden Side 5

Øy Side 3

Kronikk Side 5

Vær Side 6

Kronikk: "Tune in on 2168 kHz"

Vrakplyndring på Hopen

I følge anonyme kilder skal besetningen ved Hopen Meteorologiske stasjon ha planlagt å lure intetanende fiskebåter inn på de skumle revene utenfor stasjonen.

Det skal ha blitt funnet lamper under ombygging og betydelig mengder brensel som angivelig skal ha vært ment til formålet.

Falskt fyr. Planen gikk ut på å sette ut rykte om et nytt fyr på Negerpynten, ytterst på Edgeøya. For deretter å rigge opp et atskillig mindre lys med samme lyssignatur. Plassert på Bjørnesletta, rett over stasjonen, har dette ment å få fiskebåtmannskapene til å feilbedømme avstanden og dermed renne på grunn.

Desperasjon. Det skal ha desperate lengsel etter fersk fisk som skal ha fått besetningen til å legge den barbariske planen. Tilgangen på fersk fisk på Hopen må kunne sies å være svært dårlig. Fisken står for langt fra land til at det er forsvarlig å gå etter den med stasjonens båter. I horisonten passerer det av og til en og annen tråler, så det er tydelig at det er fisk i området. Det er med frustrasjon i blikket besetningen har sett disse passere med lasterommene fulle av fisk som aldri rakk å nå inn til de næringsrike områdene ved stasjonen.

Misunnelse. Det finnes heller ingen innsjøer på øya slik det gjør på Bjørnøya. Det er med dårlig skjult misunnelse besetningen på Hopen

Fortviler. Hans-Marius, som ikke ønsker etternavnet sitt på trykk, er villig til å ta drastiske metoder i bruk for å bedre ferskfisk tilgangen. Her med et gammelt fiskebein som han sutter på innimellom. For som han sier: - Fæsk e livet og løkka! -

Meteo. har mottatt historier om eventyrlige fangster fra sine kolleger på naboøya.

Alternative løsninger. Etter avsløringen av planene jobbes det nå med alternative løsninger på ferskfisk problematikken. Besetningen er allerede i gang med å samle inn garnblåser fra fjæra. Håpet er å kunne selge disse tilbake til passerende fiskere og på den måten skaffe kapital til innkjøp av ekkolodd for å bedre fangstmulighetene

nærmere land. Det har også blitt framlagt tegninger for utvidelse av akvariet og på den måten kunne drive med småskalaoppdrett. Det har ikke lyktes Hopen Times å få noen uttalelse fra besetningen.

Kulturhistorie. Etter hva Hopen Times erfarer skal det ikke ha forekommet organisert vrakplyndring på Hopen tidligere. Sett ut ifra et kulturhistorisk perspektiv kan man nesten se på dette som en mangel ved øyas ellers så spennende og rå historie.

Etter det Times kjenner til skal det være ønsket fra flere hold å få gjennomført en autentisk vrakplyndring. Derfor har det blitt tatt initiativ til å søke Sysselemannen om tillatelse til å arrangere et slikt evenement. Håpet er å få Norsk Polarinstitutt som arrangør og med en tillatelse i orden er man dermed sikret en ansvarlig og korrekt gjennomført vrakplyndring.

Stasjonsbesetningen skal angivelig ikke være inkludert i disse planene.

Med gummibåt til Hopen

Det var like før det virkelig holdt på å gå galt da Joel Barkhage og Karl Erik Wilhelmsen skulle forlate Hopen

Badetid. De to hadde vært på et kort besøk på den meteorologiske stasjonen og var på vei til Halvmåneøya da dramatikken oppstod. Under forseringen av brenningene så forskrekkede tilskuere at Karl Erik Wilhelmsen ble kastet i sjøen av en overraskende bølge. Etter dyktig manøvrering av Joel Barkhage kom Wilhelmsen seg om bord igjen. Litt våtere og en erfaring rikere ble det så gjort ett nytt forsøk på å forsere de ytre og største brenningene.

Luftig. Og det var nå det virkelig begynte å bli spennende. Inne fra land kunne man se at det nærmet seg ett par unormalt store bølger. På den siste bølgen fikk gutta oppleve en tilnærmet

vertikal luftetur. Det ble noen nervepirrende sekunder for tilskuerne mens de ventet på at båten skulle komme til syne igjen bak bølgen. Heldigvis landet båten med syltetøysiden opp.

Cola og røyk. Vel ute i smulere farvann tok gutta seg tid til en velfortjent cola og røyk mens de fikk rettet på lasten. På VHF fikk stasjonsbesetningen

vite at alt hadde gått bra. Riktignok hadde Wilhelmsen glemt å lukke overlevelsesdrakta helt og dermed fått litt vann innenfor drakta, men ikke mer enn at de kunne fortsette turen

Motorstopp. Midtveis mellom Hopen og Halvmåneøya oppstod det nye problemer. Båten fikk et uforklarlig motorstopp og ble liggende å drive i

tåka ett par timer. Til alt hell startet motoren igjen og de kunne fortsette på siste del av den fem ukers lange Svalbard rundt turen.

Longyearbyen neste. På Halvmåneøya skulle de treffe den andre båten i turlaget for så å sette kursen for Longyearbyen. Dønningene etter avslutningsfesten har allerede nådd Hopen.

Bølgerafting: Velferden ved Hopen Meteo. prøver ut det nye velferdstilbudet til besetningen.

Turistfella Hopen

Over 100 tyskere innom met`en da M/S Bremen besøkte Hopen.

Det ble en travel ettermiddag for de 4 på stasjonen da 100 tyskere pluss turledere svermet over området.

- Hyggelig med besøk, men litt rart å være turistattraksjon - En sliten butikksjef Kåre Holter puster ut etter en hektisk økt i kiosken. - Ikke hver dag folk kommer

utelukkende for å se på hvordan vi lever og jobber. Misunner ikke de som opplever dette hver dag og er avhengig av det. Tror vi spilte rollen som severdighet ganske godt. Vi gjorde i hvert fall vårt beste for å få tømt lommebøkene til turistene. En ting vi lo litt av var at isbjørnfarene plutselig ble veldig hauset opp. Det var visstnok sett bjørn borte ved Johshytta og det var utplassert signalfargede vakter på antennesletta. Og vi som ikke har sett bjørn på 2 måneder. -

Helga og Franz får en kjapp innføring i radiotelefoniens forunderlige verden. Telegrafist Rolf Larsen peker og forteller.

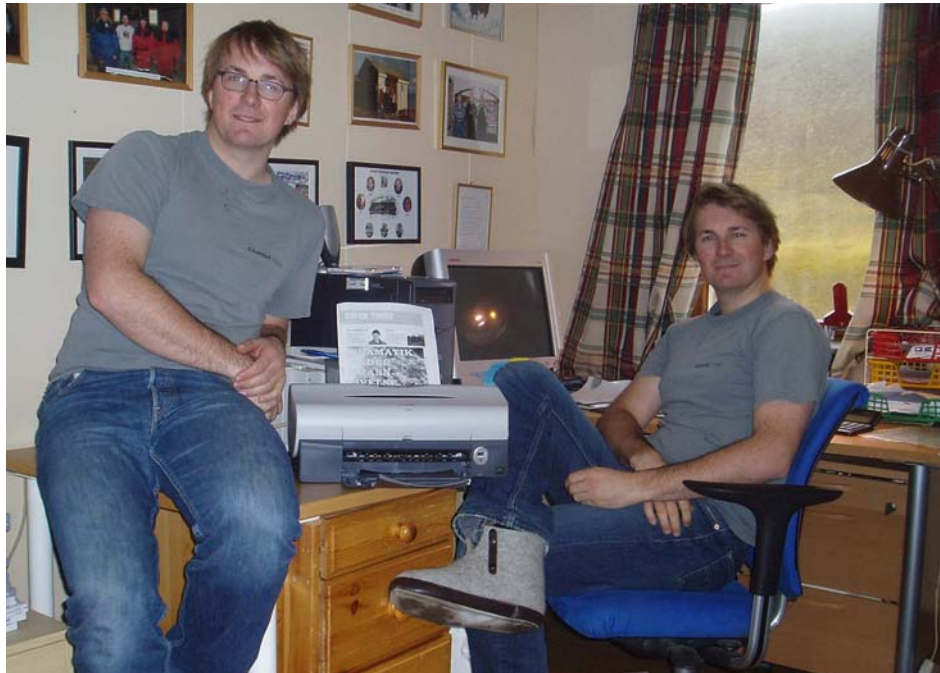
Framtiden har kommet til Hopen

Multicolor: Med anskaffelse av fargeprinter tar Hopen Times et viktig steg inn i framtiden. Målet er å skape en ny og mer attraktiv avis for nye som gamle lesere og for våre annonsører.

Høy stemning. Gleden er stor i redaksjonslokalene til Hopen Times. Endelig har den lenge etterlengte fargeprintereren kommet på plass. – Nå skal det bli andre boller! – utbryter en gledesstrålende redaktør Kåre Holter Solhjell.

– Endelig kan vi virkelig ta opp konkurransen med arvefienden Svalbardposten. Med en avis i multicolor vil Hopen Times tiltrekke seg horder av nye lesere og med dem også flere annonsører. –

Framtidstro. Det er ikke vanskelig å forstå at troen på framtiden er stor blant redaksjonens medlemmer. Borte ved nyervervelsen, en Canon i560, finner vi trykkerisjef

Storfornøyde: Redaktør Kåre Holter Solhjell (t.v) og trykkerisjef Kåre H. Solhjell er storfornøyde med nyanskaffelsen. I midten den nye fargeprintereren.

Kåre H. Solhjell. – Denne babyen kan skrive ut opptil 0,6 fargesider i minuttet og hele 22 sider i sort/hvitt. Med en oppløsning på 4800x1200 dbi og direkte utsprøyting via doble falmantdyser, får vi en overlegen billedkvalitet. Printereren er satt opp med både USB og parallelltilkoblinger. På den måten er vi sikret i tilfelle kabelbrudd. –

Budsjettsprekk. Tilbake hos redaktøren får vi vite at det dessverre kan ta litt tid før den nye printereren vil skrive ut ferske nummer av Hopen Times. – Dessverre tillater ikke økonomien oss å ta i bruke skriveren ennå. Riktignok er det Værvarslinga for Nord-Norge som har betalt den, men vi har måttet ansette en tekniker i en halv prosents stilling for å

drifte maskineriet. Det har slått beina under driftsbudsjettet. Målet er å få til en fargeprøve i neste nummer og så øke takten med et fargebilde per nummer. –

Julekort. Undertegnede har lurt til seg noen utskrifter og det spørs om det ikke blir noen julekort med Hopenmotiv i år.

Hundeliv

(Bjørnøya)
3 valper har sett
dagens lys ved
Bjørnøya Meteo.

Til Hopen. Et eller to av disse nurkene skal etter hvert overføres til Hopen Meteo. Der skal de tjenestegjøre som isbjørnvakt og turkamerater. De erstatter Aki, som omkom i vinter, og Rudi, som nettopp har blitt tatt av dage.

Rudi's engasjement

overfor besøkende ved stasjonen, ble etter hvert et problem. Dermed ble det avskjed i unåde for den 6 år gamle polarbastarden.

Superpuma. Over pactor får vi vite av meteorologifullmektig Erik Saue ved Bjørnøya Meteo. at valpene heter Tyson, Aife og Superpuma. En gutt og to jenter. Navnene ble valgt ved loddtrekning, men ifølge Erik er det nok en mulighet for et navnebytte

for jentene etter hvert. Tyson er jo et bra navn for en hund som nok kommer til å gå noen runder i ringen med en og annen isbjørn.

Tissetrengt. For besetningen på Hopen skal det bli godt å få opp flere isbjørnalarmen. Med bare en flanke dekket, er det ikke bare hyggelig å gå ut i mørket for å late vannet. Bra for Nanuk også, så er han ikke alene om å bli herset med av Vesla.

Mårratryner.
Foto: Copyright BjarneBekken/
Bjørnøya Technical Dept.

Meteorologifullmektig Kåre Holter Solhjell deler sine erfaringer som fersk radiooperatør

Tune in on 2168 kHz

Sååå fint. De fleste burde være kjent med begrepet "namedropping". Selv kjenner jeg til det best fra friluftsliv og whisky sammenhenger. Mang en gang har jeg sittet rundt middagsbordet på en turisthytte og blitt overøst med navn på fjelltopper, innsjøer og hytter hvor det bare er sååå fint. Jeg er ganske god på navn, så for å ikke være helt utenfor dropper jeg gjerne noen navn som høres eksotiske ut, steder som sikkert er sååå fine.

Whisky. I godt lag med god drikke, dukker ofte samme fenomenet opp med for eksempel whisky. Den og den whiskyen er knallgod. For ikke så snakke om den og den! For ikke å fremstå som peilingshemmet kaster jeg meg på og strør om meg med whiskynavn jeg har lagt merke til i taxfree-hylla. "Har du smakt Glendronach? Eller hva med Auchentoshan, Bunnahabhain eller Upper Ten?"

Frekvensdropping. Som grønnskolling i ishavet og fersk radiooperatør har jeg dumpet borti en undergruppe av namedropping, nemlig frekvensdropping. Mye av kommunikasjonen vår med omverdenen foregår via radio. Og her er det et utall frekvenser å forholde seg til. Jakten på frekvensen til favorittradiokanalen hjemme, fortoner seg som en lek i forhold.

2168 kHz. Det er forsovet greit nok å forholde seg til de frekvensene vi bruker fast. 2168/1757 kHz for å koseprate med Bjørnøya, 2182 kHz for nød, kalling og varsling om

værmelding på 1750 kHz, xxxx kHz til Kystvakta (hemmeligstemplett), 118.100 kHz for flytrafikk, kanal 16 og 12 på VHF'en, 7 frekvenser å velge imellom for å sende mail, 14 for å kalle på kystradioene så vi kan å ringe hjem, og nå begynner jeg å falle av lasset. Enkelt å forholde seg til i daglig bruk, for alt står nedskrevet på operasjonspulten.

Spot en fersking. Problemet er når jeg skal snakke fag med garva radiobrukere, så som helikopterpiloter, personalet på kystradioene, gamle telegrafister og ikke minst radioamatører. Jeg sitter med en liten følelse av at enkelte av disse finner en pervers glede i å luke ut ferskinger som meg. Avhengig av papirer som jeg er faller jeg fort av når frekvensdansen begynner.

Tomme blikk. Det burde ha gått et lys opp for meg allerede da jeg tok radiooperatørsertifikatet. Til stadighet ramset lærerne opp frekvenser de mente vi burde ha kontroll på. Og de tomme og oppgitte blikkene jeg fikk når jeg bommet på selv den enkleste frekvens, har jeg ikke sett maken til. Her var det tydelig at enten var man utenfor eller innenfor. Og jeg var definitivt utenfor.

Dessverre er det ikke like lett å plukke spennende

frekvenser i taxfree-hylla som det er med whiskynavn. Så hvis jeg skal begynne å foreslå brukbare frekvenser er jeg dessverre nødt til å vite hva jeg snakker om.

Heldigvis begynner jeg etter hvert å vite litt om hva jeg snakker om. I det siste har det blitt færre løpeturer opp på rommet for å sjekke faktapermen og mikrofonangsten er så godt som borte. Nå gjenstår det bare å komme seg hjem igjen og glemme alt sammen.

Takk for nå

Hopen Times vil gjerne takke Rolf Larsen for hyggelig bekjentskap. Rolf har vært en god stemningsskaper. Mang en gang har han disket opp med god mat til kvelds og

med dertil passende drikke. Slik har en stakkars søring lært seg å nyte torskehoder og krabbepostei.

Du får ha god tur videre i livet, så sees vi kanskje i Narvik til sommeren.

Dagens varsel for

Koefoedodden, Hopen Meteo/Radio og Johan Hjortfjellet:
For det meste østlig bris. For det meste opphold. Uttrykk for tåke

Fiskefeltene utenfor Nord-Spitsbergen:

Nordøstlig bris, mandag for det meste østlig frisk bris 10.
Litt sludd eller snø, av og til moderat sikt.

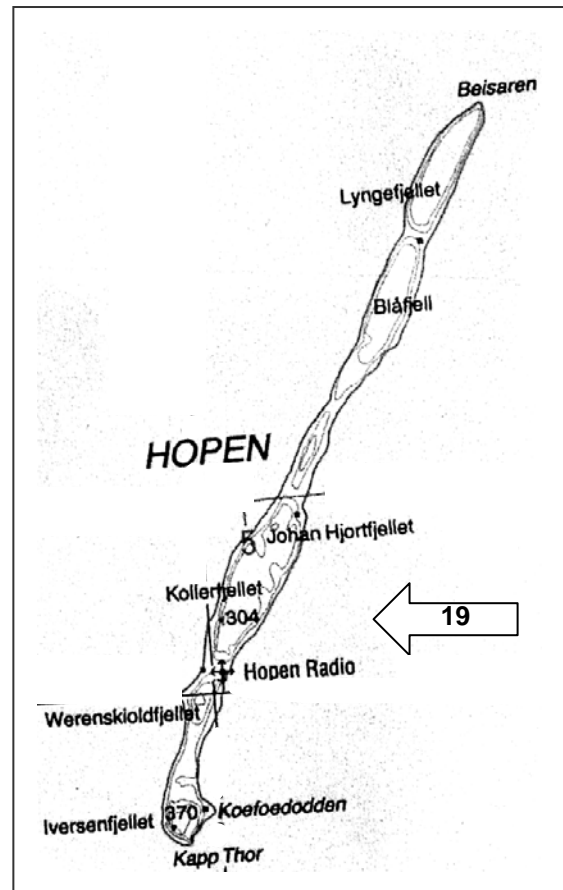
Langtidsvarsel for

Hopen sør for Beisaren: Tirsdag for det meste tåke med mulighet for yr. Kan hende solgløtt på toppene. Opptil frisk bris omkring nordøst. Onsdag økende til liten kuling i utsatte strøk. Tåkebanker og lave tåkeskyer. Litt variable temperaturer men stort sett kjølig.

Temperaturer siste døgn:

Minimumstemperatur	02.2
Maksimumstemperatur	02.7
Badetemperatur	02.2
Badstuetemperatur	91.0

Luftfuktighet 96.7%

Krabbepostei hot på Hopen

Inntaket av krabbepostei var lenge tilnærmet null. Men den siste tiden har det økt eksplodivt.

Vitser. Ved Hopen Meteorologiske Stasjon har det den siste tiden vært en markant økning i forbruket av Bjellands krabbepostei. Mens det i de to første månedene for den nåværende besetning helst ble slått vitser om krabbepostei, konsumeres det nå opptil flere bokser i uka.

Holdningsendring. Hva denne holdningsendringen til krabbepostei skyldes, vites ikke. Det spekuleres i om det kan skyldes stasjonssjef Rolf Larsens inntreden ved lunsjbordet. Den erfarne polfareren

går ikke av veien for å prøve nytt fra havets spiskammer og har kanskje inspirert resten av besetningen til å forsyne seg av dette havets gull. Skal vi tro ryktene nytes postei best på en skive grovbrød med majones og sitron til.

Hva med lofotpostei? Spørsmålet nå er om man vil få se den samme utviklingen med lofotpostei. Den vansmekter for tiden innerst på kjølelageret. Men vitner forteller om en åpen boks med lofotpostei kjøleskapet. Har stasjonssjefen vært på farten igjen?

Ukens kjøkkentips

1. kokk Eirik Lindberg ved Hopen Meteo, deler velvillig fra sitt fyldige kjøkkenbibliotek. Følgende opplysende tekst er fritt etter boken "Grytemat", utgitt av Ernst G. Mortensens Forlag.

- For stasjonssjefen er det jo en stor fordel å kunne lage sin middag i stand i god tid på forhånd og la den stå og småkoke i varmeskapet til stasjonssjefen trett og sulten kommer hjem fra jobben og bare kan sette den ferdige maten fram på bordet. En stasjonssjef med barn kan gjøre ferdig middagsmaten mens barna får sin middagslur. Har stasjonssjefen storvask eller vårrengjøring, kan stasjonssjefen utmerket godt lage ferdig grytematen dagen i forveien, og på vaskedagen la den passe seg selv på platen eller i ovnen, slik at maten står ferdig når stasjonssjefen selv er ferdig med vasken. –

Kokkeglad.

En alltid like smilende stasjonssjef forbereder rypegryte.

